

جایگاه جرایم علیه امنیت در سیاست کیفری ایران (مصادیق: جاسوسی، ورود به اماکن ممنوعه، تبلیغ علیه نظام و بمب گذاری)

آرش مظهري

کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران (کردستان)

چکیده

امنیت اساسی ترین نیاز بشر است و به همین دلیل تأمین یا حفظ آن نخستین وظیفه حکومتها است. جرائم علیه امنیت، جرائمی هستند که بر ضد حاکمیت و تمامیت ارضی بوده و مصالح عالییه جامعه را هدف قرار می دهند. جرائم علیه امنیت، اعمالی است که از طریق ایجاد رابطه با کشورهای خارجی، ایراد صدمه به مصالح ملی، انجام توطئه ویا با ایراد صدمه به اتحاد ملی، در جهت سرنگونی نظام یا تغییر ارکان آن از راه های غیر قانونی ارتکاب می یابند. در پژوهش حاضر جرایم علیه امنیت در چهار مبحث (جرایم جاسوسی، ورود به اماکن ممنوعه، جرایم تبلیغ علیه نظام و تهدید به بمب گذاری) مورد بحث و بررسی قرار گرفت در جهت تحلیل این مفاهیم و دستیابی به اهداف مورد نظر از روش توصیفی - تحلیلی استفاده شد. نتایج حاکی از آن بود که در قانون ایران و برطبق سیاست های افتراقی و کیفری، برای تعیین جرائم علیه امنیت، به موضوع و نتیجه عمل نظر می افکنند. هرگاه افعال بزهکار به سازمان و شیوه کار قوای عمومی اعم از منافع سیاسی دولت و حقوق سیاسی شهروندان آسیب و گزند وارد کند جرم علیه امنیت است. بررسی رویکردهای و سیاست های قانونی، حقوقی در تعریف جایگاه جرائم علیه امنیت نشان داد که در جرائمی که هدف، صرفاً حمله به منافع و آرمانهای دولت است، هم جرائم به صورت مشخص تعریف و مشخص شده اند و هم مواد قانونی مشخصی جهت جرم انگاری و برخورد با این جرائم مشخص شده است که این موارد در طرح جرائم سیاسی تصویب شده در اردیبهشت ۱۳۹۵ به خوبی مشخص است. متضرر شدن کل آحاد ملت از پیامدهای جرائم علیه امنیت و هدف گیری نامحسوس اهداف وارزش های مردم وکل نظام باعث توجه بیشتر به وضوح و شفافیت مواد قانونی و حقوقی مورد تأیید دولت در جهت برخورد و کنترل جرائم علیه امنیت است.

واژه‌های کلیدی: جاسوسی، ورود به اماکن ممنوعه، تبلیغ علیه نظام و تهدید به بمب گذاری

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۲۳۰-۲۱۷